

STANOWISKO POLSKIEGO TOWARZYSTWA SEKSUOLOGICZNEGO

W odpowiedzi na szerzącą się w debacie publicznej dezinformację, Polskie Towarzystwo Seksuologiczne pragnie dokonać rozróżnienia dwóch odrębnych, lecz nagminnie mylonych pojęć: *homoseksualizm* i *pedofilia*.

Homoseksualność jest to pociąg erotyczny i uczuciowy wobec osób tej samej płci, analogicznie jak *heteroseksualność* stanowi pociąg erotyczny i uczuciowy wobec osób płci odmiennej.

Pedofilia jest to pociąg erotyczny wobec cech niedojrzałości płciowej, a więc do cielesnych cech dziecięcości. *Czyn pedofilny* rozumiany jest jako zabronione prawem seksualne wykorzystanie dziecka poniżej lat 15 przez osobę pełnoletnią.

Należy podkreślić, że – identycznie jak sama w sobie heteroseksualność – również homoseksualność per se nie implikuje żadnej szczególnej predyspozycji do zakazanego prawem wykorzystywania seksualnego dzieci.

Znakomita większość przypadków wykorzystywania seksualnego dzieci w Polsce jest popełniana przez heteroseksualnych mężczyzn i ma miejsce w rodzinie (tj. wykorzystywanie dziewczynek przez mężczyzn będących członkami ich rodzin – np. przez ojca, ojczyma, dziadka, wuja itd.). Ze względu na fakt, że osoby homoseksualne stanowią w społeczeństwie mniejszość, przypadki wykorzystywania seksualnego dzieci popełnianego przez te osoby stanowią proporcjonalną mniejszość w porównaniu do czynów popełnianych przez ludzi heteroseksualnych.

Przypisywanie osobom homoseksualnym szczególnej – w porównaniu do heteroseksualnych – skłonności do seksualnego wykorzystania dzieci stanowi nieuprawnione nadużycie, a rozpowszechnianie skojarzenia między homoseksualnością a pedofilią jest domeną ludzi nieświadomych i niekompetentnych bądź też uprzedzonych do ludzi homoseksualnych i sprzeciwiających się prawom obywatelskim tych osób. Podtrzymywanie społecznego przekonania o szczególnej skłonności osób homoseksualnych do seksualnego wykorzystywania dzieci jest krzywdzące dla homoseksualnej części społeczeństwa, przyczynia się do niezwyklej trwałości uprzedzeń wobec tych osób i utrudnia pełne funkcjonowanie psychologiczne homoseksualnych obywateli i obywateli.

Polskie Towarzystwo Seksuologiczne jest zaniepokojone krzywdzącym wpływem społecznych uprzedzeń na funkcjonowanie psychiczne i społeczne osób homoseksualnych i biseksualnych oraz jest świadome niechlubnej roli, jaką w podtrzymywaniu tych uprzedzeń odegrała niegdyś nauka, która przez ponad sto lat (do 1973 r. w USA i do 1991 r. w Europie) uznawała homoseksualność za zaburzenie psychiczne. Ówczesne mniemanie o patologicznym charakterze homoseksualności okazało się nieoparte faktami naukowymi, lecz oparte na

społecznych uprzedzeniach od wieków zakorzenionych w kulturze zachodniej. Dlatego też homoseksualność została wykreślona z obu najważniejszych klasyfikacji zaburzeń psychicznych – DSM i ICD.

Jednocześnie na Polskim Towarzystwie Seksuologicznym, jako na organizacji naukowej, spoczywa odpowiedzialność za rozpowszechnianie w społeczeństwie aktualnego stanu wiedzy seksuologicznej, szczególnie jeśli społeczna dezinformacja w zakresie seksuologii podtrzymuje niesłuszną dyskryminację jakiejkolwiek grupy społecznej.

Polskie Towarzystwo Seksuologiczne wzywa zdrowotne organizacje naukowe oraz wszystkich indywidualnych psychologów, psychiatrów i innych specjalistów w zakresie zdrowia psychicznego do podjęcia działań polegających na dementowaniu skojarzenia między homoseksualnością a pedofilią, pragnąc przy tym powołać się na apele trzech wielkich organizacji zdrowia psychicznego:

1. Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne:

Zważywszy, że homoseksualność sama w sobie nie implikuje osłabienia osądu, zrównoważenia, solidności ani społecznych i zawodowych zdolności, Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne wzywa wszystkie międzynarodowe organizacje zdrowotne oraz indywidualnych psychiatrów w innych krajach (...) do zrobienia wszystkiego, co możliwe, aby zmniejszyć piętno ciążyące na homoseksualności, gdziekolwiek i kiedykolwiek ono się pojawi (Grudzień 1992).

2. Amerykańskie Towarzystwo Psychologiczne:

(...) Homoseksualność sama w sobie nie implikuje osłabienia osądu, zrównoważenia, solidności ani społecznych i zawodowych zdolności. (...) Amerykańskie Towarzystwo Psychologiczne [APA] nawołuje wszystkich specjalistów w zakresie zdrowia psychicznego do podejmowania wysiłków usuwania piętna choroby psychicznej, które od dawna kojarzone jest z orientacją homoseksualną. Co więcej, APA popiera i nawołuje do wprowadzenia w życie przepisów chroniących prawa obywatelskie [tych osób] (...). (1975)

3. Amerykańskie Towarzystwo Psychoanalityczne:

1. Homoseksualna orientacja nie może być uznawana za przejaw niepełnego rozwoju osobowości lub psychopatologii. 2. Tak jak z każdym uprzedzeniem społecznym, uprzedzenie wobec homoseksualności wpływa negatywnie na zdrowie psychiczne, przyczyniając się do trwałego poczucia naznaczenia i głębokiego samokrytycyzmu u osób zorientowanych homoseksualnie poprzez uwewnętrznienie tego uprzedzenia.